

шенъ, и заченхъ съсъ страхъ и трепеть разгль-
жданіе то на слово то Божіе и ся очудвахъ на богат-
ства та на мждрость тж, които въ тѣхъ ся нами-
ратъ. Тогава само познахъ, какъ Сатана на мждре-
ци тѣ на този свѣтъ заслѣпилъ очи тѣ.»

ВТОРА ГЛАВА.

ХУСЪ КАТО ПРОПОВѢДНИКЪ ВЪ ВИТЛЕЕМСКЪ ТЖ ЧЕРКВЪ
ВЪ ПРАГЪ И КАТО ПРОФЕССОРЪ НА УНИВЕРСИТЕТЪ ТЪ.

Въ народъ тѣ въ Ческо ся была запазила
една голѣма любовь къмъ старо-славянско то слу-
женіе макаръ Римска та черква съ всичкж тж си
силж и да дѣйствовала противъ това. Понеже Че-
хи тѣ въ по-прѣдишно то врѣме имали свое народ-
но черкуваніе, имали Библия та и Богослуженіе то
на народенъ ческы языкъ, то упазило ся въ на-
родъ тѣ едно отвращеніе къмъ Римско то черкува-
ніе, което ся въведи между тѣхъ. Библия та и
богослуженіе то на ческы языкъ ся изхвърлило и
прогласило ся за еретическы. Въ 9-то столѣтіе
тѣмъ (на Чехы ты) и на Моравци ты двама та сла-
вянскы монаси Методій и Кириллъ имъ донесли
прѣводъ славянскы на Биближ тж и изъ него имъ
проповѣдвали Евангеліе то. Сичкы тѣ богослуженія
ся извършвали тогава на народенъ языкъ. Чрѣзь
основаніе то на Пражско то епископство въ 973
год. станжла Римска та черква господствующа, а
именно чрѣзь установленія та на папа Григорій
VII-ый Карлъ IV-ый краль тѣ Чехскый, основалъ